

Εορτάστηκε ο Άγιος Νικάνωρ στην Αγκαθιά-Χειροθεσία Αναγνώστου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Τετάρτη 7 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα επί τη μνήμη του Αγίου Νικάνωρος, Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στην Αγκαθιά του Δήμου Αλεξάνδρειας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε Αναγνώστη τον κ. Κωνσταντίνο Καραβιδόπουλο.

Για τις φωτογραφίες πατήστε [ΕΔΩ](#)

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Τήν γάρ πατρίδα λιπών τήν επί-γειον, τῆς οὐρανίου οἰκήτωρ γεγέ-νησαι», ψάλλει σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρὸς τιμὴν τοῦ ἑορ-ταζομένου ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρός ἡμῶν Νικάνορος, τοῦ κτί-τορος τῆς ἱερᾶς μονῆς Μεταμορ-φώσεως τοῦ Σωτῆρος Ζάβορδας, τὸν ὁποῖο τιμοῦμε καὶ ἐμεῖς ἰδιαι-τέρως, ἐδῶ στήν ἐνορία σας, κα-θὼς ὁ ὁσιος πέρασε καὶ ἀπὸ τὴν ἐπαρχία καὶ τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας καὶ ἀσκήτευσε καὶ αὐτός στή Σκήτη τῆς Βεροίας.

Ἐγκατέλειπες, λέγει ἀναφερό-με-νος στή ζωὴ τοῦ ἁγίου Νικάνορος ὁ ἱερός ὑμνογράφος, τὴν ἐπίγεια πατρίδα σου, τῇ Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἔγινες κάτοικος τῆς οὐρανίου.

Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ ὁσιος Νι-κάνωρ, μιμούμενος τό παράδειγμα πολλῶν παλαιοτέρων ἁγίων καὶ ὁσίων τῆς πίστεώς μας, σέ νεαρή ἡλικία, μετὰ τὴν κοίμηση τῶν εὐσεβῶν του γονέων, ἀποφάσισε νὰ ἐγκαταλείπει τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ἀναζητήσει ἕναν ἄλλο τόπο γιὰ νὰ κατοικήσει.

Δέν τό ἔκανε αὐτό, ὅπως τό κά-νουν πολλοὶ ἄνθρωποι στίς ἡμέ-ρες ἀλλὰ καὶ σέ παλαιότερες ἐπο-χές, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει στὸν ἑαυ-τό του μία πιό ἄνετη ζωὴ, πε-ρισ-σότερα χρήματα, καλύτερες συν-θῆκες διαβιώσεως, μεγαλύτε-ρες εὐκαιρίες γιὰ τὸν ἑαυτό του. Δέν ἐγκατέλειπε τὴν πατρίδα του ὁ ὁσιος Νικάνορας γιὰ κανέναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς λόγους. Τὴν ἐγκατέ-λειπε γιὰ χάρη τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Τὴν ἐγκατέλειπε θέλο-ντας νὰ ἀφοσιωθεῖ ἀπόλυτα στὸν Θεό μέ τὴν προσευχή, τὴν ἄσκηση, τὴ νηστεία, τὴ μελέτη τοῦ λόγου του, τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν. Τὴν ἐγκατέλειπε θέλοντας νὰ ἀφο-σιωθεῖ ἀπερίσπαστος ἀπὸ τὰ κοσμικά πράγματα, ἀπὸ τίς μέρι-μνες καὶ τίς φροντίδες τοῦ βίου, στήν ἐν Χριστῷ ζωὴ, ὥστε νὰ ἐπι-τύχει τὸν πραγματικό προορισμό τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Νὰ ἐπιτύχει νὰ γίνῃ καὶ αὐτός πο-λίτης τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσα-λήμ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀληθινὴ καὶ μόνιμη πατρίδα ὅλων τῶν χριστι-ανῶν. Εἶναι ὁ προορισμός τοῦ κάθε ἀνθρώπου πρὸς τὸν ὁποῖο πρέπει ὅλοι νὰ ἀποβλέπουμε καὶ νὰ στοχεύουμε ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ.

Διότι, ὅπως γράφει καὶ ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, «οὐκ ἔχομεν ὧδε μέ-νουςαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλ-λου-σαν ἐπιζητῶμεν». Δέν ἔχουμε, δηλαδή, ἐδῶ στή γῆ μία μόνιμη καὶ σταθερὴ πατρίδα, διότι εἴμα-στε «πάροικοι καὶ παρεπίδημοι», εἴμαστε περαστικοὶ καὶ ξένοι. Καὶ ὅσα χρό-νια καὶ νὰ ζήσουμε, εἶναι λίγα μπροστὰ στήν αἰωνιότητα.

Γι' αυτό καί πρέπει νά ἀποβλέ-πουμε στήν αἰώνια πατρίδα μας, τόν οὐρανό, τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καί νά κάνουμε ὅ,τι μπορούμε ὥστε νά βρεθοῦμε ἐκεῖ.

Καί αὐτό ἐπιτυγχάνεται, ὅταν προ-σπαθοῦμε νά ζοῦμε σάν νά βρι-σκόμεθα ἐκεῖ. Σάν νά ζοῦμε μέσα στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν προσπαθοῦμε καί ἀγωνιζόμεθα νά ζήσουμε ὅπως θέλει ὁ Θεός, σύμ-φωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντο-λές του. Ὅταν προσπαθοῦμε καί ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό διά τῆς προσευχῆς καί τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλη-σί-ας μας. Ὅταν ἀγωνιζόμεθα νά προετοιμάζουμε τόν ἑαυτό μας γιά νά ζήσει τήν αἰώνια ζωή στή βα-σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει ἀπό αὐτή τή ζωή. «Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστίν», μάς βε-βαιώνει ὁ Χριστός.

Γι' αὐτό καί κανείς θά μπορέσει νά τή ζήσει στό μέλλον, ἐάν δέν τή ζεῖ ἀπό αὐτή τή ζωή. Ἐάν δέν ζεῖ τή ζωή γιά τήν ὁποία μάς ἔπλασε ὁ Θεός ἀπό τή γῆ.

Αὐτή τή ζωή ἔζησε καί ὁ ἑορτα-ζό-μενος καί τιμώμενος ὁσιος Νικά-νο-ρας, καί γι' αὐτή τή ζωή ἐγκα-τέ-λειψε τήν πατρίδα του, ὥστε ἀπερίσπαστος ἀπό τίς φροντίδες καί τίς μέριμνες τοῦ κόσμου νά ἐπιτύχει τόν στόχο του.

Ἀσφαλῶς, ἀδελφοί μου, ὁ Θεός δέν ζητᾷ ἀπό ὅλους μας νά ἐγκα-ταλείψουμε τήν πατρίδα μας ἢ τόν κόσμο γιά νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του, γιατί αὐτό δέν μπορούμε νά τό κάνουμε ὅλοι. Τό κάνουν μόνο ὅσοι ἔχουν τή δύναμη ἀλλά καί μεγάλο πόθο καί ἀγάπη γιά τόν Χριστό, ὥστε δέν θέλουν νά ὑπάρ-χει κάτι πού νά διαταράσσει τόν σύνδεσμό τους μαζί του καί νά παρακωλύει τήν ἀπόλυτη ἀφο-σίω-σή τους σ' Αὐτόν.

Ἔτσι αἰσθανόταν ὁ ὁσιος Νικά-νο-ρας, καί γι' αὐτό θά πρέπει ἐμεῖς πού τόν τιμοῦμε νά παραδειγμα-τι-ζόμεθα ἀπό τή ζωή του καί νά προσπαθοῦμε στό μέτρο τῶν δυνά-μεών μας νά ζοῦμε μέσα στόν κό-σμο, μέσα στήν οἰκογένειά μας, μέσα στό ἐπάγγελμά μας, τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Νά ζοῦμε ὅπως μάς ζητᾷ ὁ Θεός, νά ζοῦμε ὡς τέκνα του, ἔχοντας πάντοτε πρό ὀφθαλ-μῶν τήν αἰώνια πατρίδα μας καί παρακαλώντας τόν Θεό νά μάς ἀξιώσει νά φθάσουμε ἐκεῖ καί νά ἀπο-λαύσουμε τά ἀγαθά της.

Αὐτό εὐχομαι νά ἐπιτύχουμε ὅλοι μας διά πρεσβειῶν τοῦ ἑορταζο-μέ-νου ὁσίου Νικάνορος ἀλλά καί τοῦ ἁγίου Γεωργίου.